

marginalberegning (ultimoberegning) og den skitserede nye (dag-til-dag-beregning).

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Ole Olsen (SF) og Kaj Hansen (DKP)):

Til § 1

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 3 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3 a. Ændringer i et pengeinstituts rentetilskrivningsprincipper må kun foretages med tilladelse fra tilsynet med banker og sparekasser. Tilsvarende gælder for ændringer i fremgangsmåden ved beregning og indtægtsføring af rente og provisioner, der medfører ændringer i indtjeningen uden tilsvarende påvirkning af rentemarginalen. Ved beregningen af rentemarginalen skal der foretages korrektion for de tilladte ændringer.

§ 3 b. Ved opgørelsen af et pengeinstituts rentemarginal, jfr. §§ 1 og 3, må der ikke på nogen dag medregnes den del af renteudgifter eller andet vederlag for indlån, der overstiger Danmarks Nationalbanks diskonto med tillæg af 3 pct. p. a.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at visse indlånsformer undtages fra stk. 1. Ligeledes kan handelsministeren undtage ansvarlig indkudskapital, der ligestilles med egenkapital.«

Til § 2

2) Paragraffen affattes således:

»§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, § 1, nr. 1, dog først den 1. april 1978.

Stk. 2. § 1, nr. 01, for så vidt angår § 3 b, stk. 1, har ikke virkning for indlån, der er modtaget før den 20. januar 1978, forudsat at

disse indlån ikke kan opsiges af pengeinstituttet.«

Af *Handelsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Dorte Bennedsen (S), Tove Lindbo Larsen (S), Lerke (S), K. J. Mortensen (S), Poul Nielson (S), Westh (S), Elleman-Jensen (V), Jeppe Kristensen (V), Kjellaard (KF), Bolvig (RV) og Inger Stilling Pedersen (KrF)):

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1978. § 1, nr. 1, har dog virkning fra den 1. januar 1978.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Som en konsekvens af indlånsrenteaftalens ophævelse i begyndelsen af 1973 er konkurrencen mellem pengeinstitutterne gradvis blevet skærpet på indlånsiden. Dette har bl. a. vist sig ved, at det er blevet mere almindeligt, at pengeinstitutter, der modtager store indlån, særskilt aftaler rentesats og løbetid med indskyderen. Rentesaften kan, afhængigt af likviditetssituationen, ligge betydeligt over den tilsvarende sats på standardvilkår, dvs. de vilkår, der er annonceret ved opslag i pengeinstitutterne. Disse særlige indlån betegnes i det følgende aftaleindlån.

Rentemarginalloven tillader, at pengeinstitutterne indregner renteudgifter for aftaleindlån ved opgørelsen af rentemarginalen, mens dette ikke gælder for renteudgifter ved likviditetserhvervelse via interbankmarkedet eller ved låntagning i Nationalbanken. Da endvidere konkurrenceforholdene på udlånsiden, bl. a. som følge af udlånsloftet, muliggør en overvæltning af renteudgifterne på udlån, vil de periodevis meget høje rentesatser på aftaleindlån udløse et pres i opadgående retning på pengeinstitutternes udlånsrentesatser.

Den tilgængelige, offentligtgjorte statistik giver ikke umiddelbart oplysninger om rentevilkårene for aftalekontiene og deres indflydelse på rentevilkårene i almindelighed, men til belysning af kontienes betydning er i bilaget givet en oversigt over pengeinstitutternes